

Fariel Timothy

# Život s Tobiasom







# **Život s Tobiasom**

**Autor: Fariel Timothy**

**Pôvodný názov: Život s Tobiasom**

**Žáner: romanticko-dobrodružný román**

**Počet strán: 124**

**Jazyk: slovenský**

**Grafická úprava: Fariel Timothy**

**Vydavateľ: Fariel Timothy**

**Vydanie: 1. elektronické**

**Rok vydania: 2023**

**Dátum vydania pôvodnej verzie: 27. máj 2023**

**ISBN: 978-80-570-2863-5**

**Všetky práva vyhradené © Fariel Timothy**

**Táto kniha, ako aj všetky jej súčasti, podlieha autorským právam, podľa Zákona 185/2015 Z. z. Je možné ju využívať výlučne na súkromné účely. Knihu ani žiadnu jej časť, nemožno bez písomného súhlasu autora, šíriť tretím osobám, nemožno ju duplikovať a pozmeňovať, či obchodovať s ňou.**

**Akékoľvek porušenie autorských práv a zákona, je trestné!**

—

**Všetky práva vyhradené © Fariel Timothy**



**Fariel Timothy**

# *Život s Tobiasom*





**Aký môže byť život na skutočnom vidieku, kde sa zastavil čas o desiatky rokov a dej plynie v duchu zaužívaných tradícií?**

**A to navyše pre mladého Mateja, ktorý doposiaľ prebýval v ruchu mesta a tento osud si nezvolil náhodou...**

**Všetko to vzišlo z jeho pohnútok a práve nevšedný pobyt mu má obohatiť zmysli o prírodné zblíženie.**

**To však netuší, že v dedine spozná obrazec vysnenej lásky, Tobiasa, ktorý št'astím poznačí jeho život, no tiež nemilo potrápi zaľúbené srdce.**

**Ponor sa i ty do príbehu plného zlatistých pšeničných byľou, neskazenej prírody, naivnej čistej lásky, ako aj dedinského prostredia, okoreneného uštipačnou vpravou miestnych klebetníc.**

**Nadobudneš hrejivý pocit pri duši, akoby si prežil tiež...**

## **Život s Tobiasom**



**KAPITOLA**

**1**

**DEDINSKÝ SEN**

...

Bolo to minulý rok, na jar, keď som sa presťahoval z mesta na dedinu. Ani neviem, čo ma to napadlo. Celý život som strávil na sídlisku v ustavičnom ruchu áut. Chýbala mi zeleň. Mal som už dosť toho spôsobu života. Túžil som po zmene. Po pokojnom prostredí, čistej prírode a čerstvom vzduchu. Už dávnejšie som v sebe objavoval určité prvky dedinského cítenia. Výrazne sa to odzrkadľovalo najmä počas jarných a letných mesiacov, kedy som sa snažil väčšinu času tráviť v parku, za mestom na poli, alebo po lesných cestičkách. Časť prírody som si privážal aj domov, v podobe rôznych kvetín. Časom sa z tejto mojej vidieckej citlivosti, zrodila nevyhnutná potreba odísť. V marci, bolo to presne siedmeho, som sa nasťahoval. Menšia biela dodávka mi priniesla veci, ktoré som v novom prístrešku potreboval. Domček som kúpil od mešťanov, ktorí ho pred časom zdedili. Stál na samom konci dediny. Má podlhovastý tvar a škridlicovú strechu. Vyzerá dobre a útulne, aj keď viacero komponentov ho robí útulným, práve vďaka môjmu dizajnerskemu

talentu. Samotná stavba už prešla pred kúpou rekonštrukciou, takže na mne zostali len detaily, ktoré však z domova robia to pravé miesto pre pekný život. Okolo domčeka plynie drevený latkový plot a na každú latku som nasadil maľovaný hrnček či džbánik, zhora prevráteným dnom. Sú rôzne vzorom aj veľkosťou, a to ich robí jedinečnými. Za plotom rastie sýta zelená trávička, taká krátka, svieža a vždy pristrihnutá. Chodník uprostred nej je z dlaždičiek kameňa a putuje od bránky, ku vchodovým dverám. Napravo žblnkoce fontánka vyskladaná z balvanov a po stranách domu vyčnievajú obloky. Nie moc veľké, drevené a lakované, aby sa uchovala miera malebnosti vidieckeho prostredia. Už dávno pred kúpou som vedel, akú farbu budú mať steny môjho obydlia. Ak hádate, trochu vám napoviem. Vždy som túžil po jasnej, žiarivej a prírodnej... Žltú, ako lúče slnka.

...

Prvé dni som strávil zväčša zariaďovaním interiéru a úpravou už spomínaných častí záhrady, na môj obraz. Priniesol som si so sebou aj čo to pod zub, takže som sa mimo oplotenia zdržiaval sporadicky. Občas som však zahliadol zvedavé oči miestnych, ktorí zjavne pobadali v dedine nového príšelca. Na štvrtý deň som sa vybral do obchodu, na druhý koniec dediny. Viedla tadiaľ hlavná a vlastne jediná cesta s chodníkom popri domoch. Pri bránkach sa zbiehali zvedavé babky v šatových zásterách a so záujmom nazerali, kto je ten nový od Kuspických, ako tomu vraveli. Dedina to nebola moc veľká, no okolie v ktorom akoby ležala, musí očariť aj toho najväčšieho skupáňa na pôžitky. Ako som už spomínal, obchod, respektíve drobné potraviny s rozličným tovarom, stáli na hornom konci blízko pošty a kostola. Tak som vošiel dnu a nakúpil, aj napriek hlúčiku ďalších klebetných dôchodkýň. Na toto sa pamätám presne, akoby to bolo včera...

***„Vy ste ten nový, od Kuspických...“***

Hneď do mňa zarýpala predavačka za pultom.

***„Kúpil som ich dom.***

***Ale nie som Kuspický...“***

Odvetil som, ako to bolo možné, no ona sa akosi nestotožnila s mojím tvrdením.

***„Marta, to je ten nový, od Kuspických...“***

Zakričala dovnútra filiálky, krútiac hlavou, kým zo skladu vyšla druhá zvedavá žena so šatkou okolo hlavy a s okuliarmi s výrazným rámom, pozerajúc na mňa, ako na sezónny naskladnený výrobok.